

1 GÜNEŞ VE RÜZGAR MASALI

Bir varmış, bir yokmuş evvel zaman içinde kalbur saman içinde, develer tellal iken, pireler berber iken ben babamın beşini tıngır mıngır salları iken, Bir gün rüzgar Güneş'le konuşuyormuş. Vuvv...Ben senden daha güçlüyüm demiş.

-Öyle mi? Demiş Güneş.

-Elbette demiş rüzgar. Bunu sana göstereceğim. Bak şu aşağıdaki yaşlı adamı görüyor musun? Güneş eğilip bakmış.

-Görüyorum diye cevap vermiş.

Rüzgar gururla:

-Gör bak! Onun ceketini çıkaracağım diye konuşmuş.

Güneş:

-Peki o zaman demiş. Haydi dene bakalım. Sonra bulutların arkasına çekilmiş. Merakla rüzgarı izlemeye başlamış.

Rüzgar bütün şiddetiyle esmiş. O estikçe yaşlı adam üşümüş. Üşüdükçe paltosuna sarılmış. Rüzgar buna öfkelenmiş. Daha da şiddetli esmiş. Bu kez adam da paltosunu daha sıkı tutmuş. O ne kadar şiddetli estiyse adam da paltosuna o kadar çok sarılmış. Çünkü çok üşüyormuş.

Rüzgar sonunda pes etmiş. Bu kez sıra Güneş'e gelmiş. Güneş bulutların arkasından çıkmış. Yaşlı adama sıcacık gülümsemiş. Yeryüzünü iyice ısıtmış. Adam pek sevinmiş. Yeryüzü ısındıkça adam da ısınmış. O da gülümsemeye başlamış.

-Artık paltoya ihtiyacım kalmadı diye düşünmüş. Ve paltosunu çıkarmış. Güneş rüzgara dönerek:

-Gördün mü demiş. Nazik olanlar zorbalardan her zaman daha güçlüdür.

2 İKİ İNATÇI KEÇİ

Bir varmış, bir yokmuş evvel zaman içinde kalbur saman içinde, develer tellal iken, pireler berber iken ben babamın beşini tıngır mıngır salları iken, bir köyde yaşayan iki keçi varmış. Bu keçiler öyle inatçıymış ki, biri ne yapsa diğeri muhakkak onun tersini yaparmış. Öyle ki biri otlamak için tarlanın karşı ucuna gitse diğeri muhakkak bu ucundan başlarmış otlamaya. Keçilerin birinin adı beyaz olduğu için Sarı kız, diğeri ise kara olduğundan Kara Kız adları. Sarı Kız ile Kara Kız otlamak için dağlara, bayırlara, meralara gitmiş. Her tarafta yemyeşil bitkiler, taze taze çalıları varmış. Keçiler otlaya otlaya dere kenarına kadar gelmişler. Bizim inatçı iki keçi ise biri derenin bu yanında öbürü ise diğeri taraftaymış. İkisi de artık diğeri tarafa geçmek istemiş. Derenin üzerinden geçen köprü çok uzaktaymış. Hemen yakınlarda derenin tam üzerinde duran dar eski bir köprü varmış. Köprüden ancak bir kişi geçebilirmiş.

Olaak bu ya bizim inatçı keçilerin ikiside bu eski tahta köprüye yönelmiş. İki keçi tahta köprünün tam ortasında karşı karşıya gelmişler.

Sarı Kız önce davranmış ve Kara Kızdan yol vermesini istemiş:

– Çabuk bana yol ver karşıya geçeyim, demiş.

Kara Kız ise hiç yol vermek istemiyormuş:

– Önce ben çıktım köprüye, ben geldim. Asıl sen bana yol ver de karşıya geçeyim, demiş.

Keçiler birbirinden inatçıymış. O bana yol ver diğeri bana yol ver derken zaman baya geçmiş ve çok sinirlenmişler. Sarı Kız, şöyle geri geri çekilmiş ve Kara Kıza doğru toslamaya geliyormuş. Kara Kız boş durur mu o da hemen geri geri çekilip hızla birbirlerine toslamışlar. Bu kavgada ikisi de çok ama çok yorulmuş. Bir tos, iki tos derken ikisi birden dengesini kaybedip derenin içersine düşmüşler. Her iki keçi de derenin içinde bata çıka sürüklenmeye başlamış ve yaptıkları hatanın farkına varmışlar.

-İkisi birden keşke bu kadar inatçı olmasaydık, demişler.

3 ASLAN İLE FARE

Bir varmış, bir yokmuş evvel zaman içinde kalbur saman içinde, develer tellal iken, pireler berber iken ben babamın beşini tıngır mıngır salları iken, ormanlar kralı aslan bir gün avlanmaktan gelmiş, yatmış uyuyormuş. Minik bir fare aslanın üzerinde dolaşmaya başlamış. Aslan sinirlenerek uyanıp fareyi yakalamış. Seni bir lokmada yutarım demiş.

-Ne olur beni bırak! Gün olur benim de sana bir iyiliğim dokunur, demiş.

Aslan farenin bu sözlerine gülerek:

-Sen küçük bir faresin, bana ne iyiliğin dokunur ki deyip, fareye acımış ve fareyi bırakmış.

Fare sevinerek oradan uzaklaşmış

Aradan zaman geçmiş, Aslan birgün avcılarının kurduğu tuzağa yakalanmış.

Aslan çırpınmış, bağırarak ama tuzaktan bir türlü kurtulamamış. Oradan geçmekte olan minik fare aslanın bu durumunu görmüş. Hemen dişleri ile tuzağın iplerini kemirerek kesmiş. Aslanı tuzaktan kurtarmış.

Fare aslana:

- Beni küçük diye beğenmiyordun. Bak. senin canını kurtardım, demiş.

Aslan, böylece yapılan bir iyiliğin karşılıksız kalmayacağını anlamış.

4 KARGA İLE TİLKİ

Bir varmış, bir yokmuş evvel zaman içinde kalbur saman içinde, develer tellal iken, pireler berber iken ben babamın beşini tıngır mıngır salları iken bir erkek karga ağzında kocaman bir peynirle gelmiş, bir dala konmuş.

Ağacın az ilerisindeki bir tilki hemen peynirin kokusunu almış tabi ki. Ve karganın yanına gelip :

— Günaydın, Sayın Karga,
bu ne güzellik böyle
bakmaya doyamıyorum size, demiş.

Karganın dikkatini çekmiş tilki, daha dikkatli dinlemeye başlamış. Tilki bunu fark edip kargayı övmeye devam etmiş.

Şu tüylere bakın, pırıl pırıl;
Sesiniz bilmiyorum nasıl;
O da renginiz kadar güzelse
Ne yalan söyleyeyim
Bu ormanda güzel yoktur üstünüze, demiş.

Karga bu sözlerden o kadar mutlu olmuş, o kadar etkilenmiş ki:

— Şuna bir gak diyeyim de ses görsün, demiş;

Gak der demez peynir karganın ağzından düşmüş, hoop aşağıda bekleyen tilki yutmuş. Karga ne olduğunu bile anlayamamış. Tilki peyniri bi güzel yedikten sonra kargaya demiş ki:

— Karga bayım, şu sözümü hiç unutma,
Her dalkavuk karşısındakini çıkarı için över,
Yüzüne güler, peynirini yer.

İş işten geçtikten sonra akli başına gelmiş karganın . Övgü yapıyor gibi görünen herkese hemen inanmayacağını anlamış.

5 TAVŞAN İLE KAPLUMBAĞA

Bir varmış, bir yokmuş evvel zaman içinde kalbur saman içinde, develer tellal iken, pireler berber iken ben babamın beşini tıngır mıngır salları iken, kendini çok beğenen bir tavşan varmış. Ben çok hızlıyım benden hızlı kimse koşamaz diye kendisini sürekli övüyormuş. Diğer hayvanların yanında hoplayıp zıplayıp ben çok hızlıyım varmış beni geçecek diye hava atıyormuş.

Diğer hayvanlar onu hiç sevmiyormuş ama yarışmaya da çekiniyorlarmış. Bir gün kaplumbağa bu tavşanın ne kadar kendini beğenmiş biri olduğunu öğrenmiş ve onunla yarış yapmak için haber göndermiş. Tavşan nasıl olurda bana meydan okuyabilir ki o daha bir adım atmadan ben yarışı bitiririm demiş.

Neyse ertesi gün tavşanla kaplumbağa yarış alanına gelmişler ve start verildikten sonra tavşan pırrr diye koşuvermiş ama kaplumbağa daha ilk adımını yeni atmış. Tavşan okadar çok fark açmış ki yorulmuş havada çok sıcakmış. Demiş ki şu ağacın gölgesinde biraz dinleneyim nasılsa kaplumbağa akşama kadar gelemes demiş. Tavşan rüyalarla dolu uykusuna dalmış ve kaplumbağada emin adımlarla bitişini doğru yürüyormuş. Tam yarışı bitirecekken tavşan uyanmış ve havanın karardığını görmüş.

Neyse artık gideyimde şu yarışı bitireyim kaplumbağa ortalarda yok demiş. Kafasını bi kaldırmış ki kaplumbağayı görmüş. Koşarak onu geçmeye çalışmış ama kaplumbağa yarışı bitirmiş. Bu da tavşana güzel bir ders olmuş. Kaplumbağa tavşana, kimseyi küçük görmemeyi öğrenmişsindir artık demiş. Çünkü önemli olan hızlı olmak değil emin adımlarla gitmektir demiş.